

Hovoříme s místopředsedou
Krajského soudu v Českých Budějovicích
JUDr. Ing. Zdeňkem Strnadem, Ph.D., MPA

NOVELA PŘINÁŠÍ ŘADU ZÁSADNÍCH ZMĚN, KTERÉ MOHOU PROCES ODDLUŽENÍ VÝRAZNĚ ZEFEKTIVNIT

KONCEM ŘÍJNA (26. 10.) SCHVÁLILA POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČR NOVELU INSOLVENČNÍHO ZÁKONA, KTERÁ MÁ OTEVŘÍT INSTITUT ODDLUŽENÍ ŠIRŠÍMU OKRUHU DLUŽNÍKŮ. PROTOŽE NÁS ZAJÍMALO, CO TATO NOVELA PŘINESE INSOLVENČNÍM SOUDŮM A SOUDCŮM, MÍSTOPŘEDSEDY KRAJSKÉHO SOUDU V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZDEŇKA STRNADA JSME SE ZEPTALI:

TEXT: KŽ, FOTO: ARCHÍV A KN

Již deset let mohou lidé využívat institut oddlužení. Osvědčil se? Splnil podle vás svůj účel?

Oddlužení za těch 10 let nepochybně prokázalo, že má smysl. Je ale otázkou, kolik nadějí do něho ještě můžeme vkládat.

Jak to myslíte?

Mám pocit, že ten původní étos se postupně vytrácí. Už to není jenom o podané ruce někomu, kdo se znenadání ocitl v problémech s dluhy vinou úrazu nebo ztráty zaměstnání. Zejména politická reprezentace se dnes snaží oddlužením řešit třeba i vlastní minulé chyby. Ale zdaleka to není jen problém České republiky. Tady bych dokonce řekl, že v rámci Evropy vůbec nejsme za hujery.

Stát tu dnes má ale skoro milion lidí v exekucích. Je podle vás špatně, že si našel oddlužení jako jedno z možných řešení?

Ne, to vůbec ne! Neříkám, že je to špatně, ani že to není legitimní. Abychom si rozuměli – já změny přijaté nyní Poslaneckou sněmovnou v rámci „oddlužovací novely“ až na některé výjimky vítám. Chci jen říci, že společenské vnímání oddlužení se podle mého názoru posunulo. Už tu nemáme jen „dlužníky“, ale mnohdy se v oddluženích setkáváme s „poučenými dlužníky“. Naprosto přesně vědí, na co mají nárok, ale již nejsou tak „zběhlí“ v tom, jaké mají v oddlužení povinnosti. A výchovný prvek oddlužení? Sociologové zcela otevřeně hovoří o „dluhové narkomanii“. Ale opět to není jen český fenomén.

Může těmto lidem oddlužení tedy vůbec pomoci?

Samozřejmě, že ano! Nemůžete je do toho ale nutit. Musí sami chtít. Bez toho to nebude fungovat. Přiznám se, že mě v průběhu legislativního procesu děsily nápady o „povinném oddlužení“. Jako třeba, že exekutoři budou povinně podávat návrhy na povolení oddlužení. Tady už se bavíme o zcela jiném konceptu oddlužení. S trochou

nadsázky bych řekl, že se blíží chvíle, kdy někdo navrhne bankrot mezi základní lidská práva.

Jak jsou na tom insolvence z pohledu soudů? Je to méně náročný či méně prestižní obor?

Určitě jsou na tom líp než dřív! Ptáte se ale někoho, kdo tento obor dělá. Logicky jsem v tomto směru „zaujaty“. Na insolvence nedám dopustit. Vážím si každého, kdo k nim přistupuje poctivě a odpovědně – ať už na soudech, nebo mezi správci, věřiteli či dlužníky. Je to moderní disciplína. Dynamická. A stále se vyvíjí.

A k té náročnosti? A prestiži?

Co si budeme povídat – zkuste se zeptat někoho, kdo insolvence nedělá. Sám uvidíte©. To, jak nás vnímá veřejnost nebo třeba i kolegové z jiných oborů, se logicky odvíjí od toho, jak jsou ve společnosti vnímány insolvence jako takové. Jak jsou mediálně prezentované. O prestiži tak nemůže být řeč. Mrzí mě to! Potýkáme se s tím i v situacích, kdy hledáme nové insolvenční soudce. Náročnost ve srovnání s jinými obory bych si netroufal posuzovat. Ale nároky, které jsou na insolvenční soudce dnes kladené, jsou enormní. Krom toho, že musí být dobrými soudci, měli by se orientovat i v ekonomii a účetnictví. A musí mít i manažerské schopnosti. Vedou totiž svůj (mini)tým, někdy třeba i šest, sedm lidí. Jsem rád, že se v tomto směru začíná blyskat na lepší časy i v oblasti vzdělávání. Velký dík tu patří Justiční akademii! Postupně přichází se sérií ekonomicko-manažerských kursů určených výlučně pro insolvenční soudy. Odezva je dobrá. A pokud jde o naše „domovské“ soudy, tady jsme sice stále trochu na okraji zájmu, ale zlepšuje se to. Postupně si tu na nás vedení i ostatní zvykají...

Snažíte se o standardizaci insolvenčních, aby probíhaly jednoduše?

Styl práce v insolvenčních k tomu vyloženě vybízí. Typové, přesně definované úkony, jasná dělba práce. V zásadě

**Oddlužení
za těch
10 let
nepochybně
prokázalo,
že má smysl**